

מסורת הש"ס

הישן תחת המטה פרק שני סוכה כב.

עין משפט
גר מצוה

ה א מ"י פ"ה מהלכות
סוכה הלכה י"ב כ"ט
עשין מנ טו"ש"ע ז"מ ס"י
מ"ל"א ספ"ק ז'
1 ב ג ד מ"י ע"ס הלכה
כ"א טו"ש"ע ע"ס ספ"ק ה'
1 ה ו מ"י פ"ו מהל'
טו"מ"ת ת"ת ה' ז' :

לענין רש"י

שולח"א (שולח"ש).
קריש"י (שכ"ן קורה לקורה,
רמ"ם שש"ה הקורה).
טרי"ם. קורות הגג.

מוסף רש"י

קורה היוצאה. להביא
המטו ומתנו על רומח
סמך המטו מחולל לסתם
זו אינה מנפת לטו
המל"ס (לע"ז ז"ח).

רבינו הגאון (הש"ך)

(הגאון) באותה הקורה
עד הקורה של עלייה
המבורית כנגדה טמא. ואם
הטומאה בקורה העליונה,
כל דבר המבאיל על אותה
(הקורה) (הטומאה) עד
לרקיע הכל טמא. אם היה
הקורות העליונות רחבות
כשיעור הארץ שכן
התחתונות ונתנו אותן
הקורות של עלייה כנגד
הארץ שכן קורות הבית,
טומאה תחת ארץ מהן.
תחת הקורות התחתונות,
הבית כולו טמא. אבל אין
הקורות של בית מסיקיות
שהיו עליונות נתנו
בארץ שכן קורות הבית,
וכפימאיל על מקצת
מאיל על הכל. ותני
עלה במספספא, כלומר
מפוספא כברייתא. כמ"ס
דבריו אמורים בזה שיש
בזה בקורות טמא. ובנייה
פוחה טמא. והקורות
העליונות כנגד הפוחה
טמא. טומאה תחת ארץ
מהן הכל טמא. אבל אין
בזה טמא ולא ביינה פוחה
טמא. טומאה תחתיהן
(תהיה) טמא. בנייהן
ועל גביהן טהור. אלמא
כי יש בקורה טמא אמרין
הבית רמי. אין בקורה
טמא לא אמרין. ובית
בסוכה אם יש כנגד טמא.
א"כ שיקנה יורד מחבור
יחזר מני טמאים אמרין
חבור רמי. ומקשי רב אשי
לרב כהנא. איני דבמילי
אחריינתא וזילתו הטומאה
כל היכא דליבא טמא לא
אמרין חבור רמי. והתניא
בעירובין פרק מבוי קורה
היוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כו', עד

קנה עולה וקנה יורד. שלא יהיה את הסך להשיב את הקנים
זו אל זו אל אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך כך חממה
מרוצה מליטה ואשמיעין ממני דאמרין רזוף כל שאילו היו
מוסכנין צוה היטה לילתה מרובה מחממה כשרה כך פירש
הקונטרס. משמע לפירושו דכשיש
בין זה לזה שלשה דפסולה לאני
הייט מטעם חממה מרובה מליטה
ולא יתכן דכיון דלי קיימה חמה
בראש כל אדם היטה לילתה מרובה
אין לפסול בשביל חמה הכא מן הד
באלכסון ועושה אותה חממה מרובה
אלא הייט טעמא משום דלא חשיב
סך להטורף כי רמי גונא כשיש בין
זה לזה שלשה אל כי ליכא שלשה
לכבוד דמי ויכל אחד :

קורות הבית והע"י. משנה
היא במסכת אלהות פרק
י"ב ומני עלה כרייתא היא כך היא
שנייה במסכתא דאלהות כמה דברים
אמורים בזמן שיש (י) בנייהן פוחה
טמא אל אין (י) בנייהן פוחה טמא
ועומאה תחתיהן פוחה טמא על
גביהן וביניהן טהור בנייהן או על
גביהן כנגדן עד לרקיע טמא ומתיהן
טהור כד"ל בזמן שיש בהן פוחה
טמא אין בהן פוחה טמא פוחה
בוקעת ועולה בוקעת ויורדת
והש"ס הך כרייתא אסיפא דמתמיהן
קלי שהעליונות ככין התחתונות
דכשהתחתונות אין בין זו לזו פוחה
טמא נמלא דעליונות אין בהן פוחה
טמא שכן התחתונות הלכך
כשיש טומאה בתחתונות תחתיהן
טמא שכל אחת ואחת מביאה עומאה
על כולה הואיל ויש ברחבה טמא
וביניהן טהורות כיון דאין עליונה
רוחב טמא לא אמרין חבור רמי
לימשב הארץ שכן התחתונות תחתיהן
ועל גבי נמי טהור דחוללת כפי
הטומאה דכיון דיש בו ברוחבו טמא
והדר קאמר כד"ל דמביאות עומאה
וחוללין כשיש בהן של תחתונה טמא
אלא אין בהן טמא שכן שהטומאה
תחתיהן בין שהטומאה על גביהן
כנגד הטומאה טמא ומן הד טהור:
הא

אחת משלשה אינו צריך להביא קורה
פחות

ואין ומתיהן הנסרין מקורה כמין תקרת עלייה: שאין עליוס מעויבה. ולא נסרים ומעויבה
לרב כהנא. איני דבמילי
אחריינתא וזילתו הטומאה
כל היכא דליבא טמא לא
אמרין חבור רמי. והתניא
בעירובין פרק מבוי קורה
היוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כו', עד

מ"תנ"י סוכה המדובלת. לקמן מפרש לה כנגמרא: ושילתה
מרוצה מחממה כשרה. ליכא לאקשויי
מניחא חדא וימנא (לע"ז ד'
ג.) שחממה מרוצה מליטה פסולה אין
שאלה עמך מרמין להו כנגמרא ומשנין:
הדר עב כדמ"ד: ג"מ ענייה. שיש
בסככה קנים מעט ויש זה אריר
הכנה אלף שאין בו שלשה צימד:
קנה עולה וקנה יורד. אלף השוה
הסך להשיב הקנים זה אל זה
אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך
כך חממה מרוצה מליטה ואשמיעין
ממתיין דאמרין (א) כל שאילו היו
מסוכנין צוה היטה לילתה מרובה
מחממה כשרה: (א) רב סני
חדא. מדובלת ומליטה מרובה
מחממה אחדא סוכה קיימי: ושמואל
סני. מחמי נתר סוכות: רב סני
חדא. סוכה שהיא ענייה שהיא
מדובלת מדובלת אם לילתה מרובה
מחממה כשרה: ושמואל סני מרפי.
סוכה מדובלת כשרה דאמרין רזוף
ושילתה מרובה מחממה מילתא
אחרתיה היא דאשמיעין נמי כסוכה
ענייה שיש בה חמה אם לילתה מרובה
כשרה: לא שנו. דשמואל דקנה עולה
וקנה יורד כשרה דאמרין רזוף:
אלא דאין בין זה לזה שלשה. דכל
פחות משלשה חדא היא: שאין כנגדו.
בקה העולה רחב טמא דלאו סם
האל עליה לאחשובי ולמימר ביה
חבור רמי הפסול והשך אומו על
הארץ שחממה דהייט נמי ענין גוד
לרוחב וכל נסחוס אריר שייך למימר
כשנא: אמרין חבור רמי. כשגובה
שלשה וימך דאלי כפחות מג' לאו
חבור הוא שהרי הוא כמושכך עליו:
ה"ג לך ממתיין כאלהות קורות
הבית והעליות שאין עליוס מעויבה
וכן מכוונות עומאה סמך אחת מהן
הסוכה טמא בין הסוכה העליונה
ביניהם טמא על גבי העליונה כנגד
עד לרקיע טמא היו העליונות ככין
הסוכה טמא ושמואל תחתיהן סמך
כולן טמא על גביהם כנגד עד לרקיע
טמא. וה"פ קורות הבית אוחת
שהעלייה עשויה בהן שקורין שולכי"א
קורות העליות הן שהגג עשוי בהן

מכוונות טומאה תחת ארץ מהן תחתיה
טמא בין התחתונה לעליונה בנייהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות ככין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה "כד"א בזמן שיש
בהן טמא וביניהן פוחה טמא אבל אין בנייהן
פוחה טמא טומאה תחת ארץ מהן תחתיה
טמא בנייהן ועל גביהן טהור אלמא כי
אית ביה טמא אמרין חבור רמי וכי
לית ביה טמא לא אמרין חבור רמי
שמוע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
שמעתיא אמר ליה רב אשי לרב כהנא
ובל הויא דלית ביה טמא לא אמרין
חבור רמי והא תניא "קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחת

אחת משלשה אינו צריך להביא קורה אחת
פחות

מ"תנ"י סוכה המדובלת. לקמן מפרש לה כנגמרא: ושילתה
מרוצה מחממה כשרה. ליכא לאקשויי
מניחא חדא וימנא (לע"ז ד'
ג.) שחממה מרוצה מליטה פסולה אין
שאלה עמך מרמין להו כנגמרא ומשנין:
הדר עב כדמ"ד: ג"מ ענייה. שיש
בסככה קנים מעט ויש זה אריר
הכנה אלף שאין בו שלשה צימד:
קנה עולה וקנה יורד. אלף השוה
הסך להשיב הקנים זה אל זה
אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך
כך חממה מרוצה מליטה ואשמיעין
ממתיין דאמרין (א) כל שאילו היו
מסוכנין צוה היטה לילתה מרובה
מחממה כשרה: (א) רב סני
חדא. מדובלת ומליטה מרובה
מחממה אחדא סוכה קיימי: ושמואל
סני. מחמי נתר סוכות: רב סני
חדא. סוכה שהיא ענייה שהיא
מדובלת מדובלת אם לילתה מרובה
מחממה כשרה: ושמואל סני מרפי.
סוכה מדובלת כשרה דאמרין רזוף
ושילתה מרובה מחממה מילתא
אחרתיה היא דאשמיעין נמי כסוכה
ענייה שיש בה חמה אם לילתה מרובה
כשרה: לא שנו. דשמואל דקנה עולה
וקנה יורד כשרה דאמרין רזוף:
אלא דאין בין זה לזה שלשה. דכל
פחות משלשה חדא היא: שאין כנגדו.
בקה העולה רחב טמא דלאו סם
האל עליה לאחשובי ולמימר ביה
חבור רמי הפסול והשך אומו על
הארץ שחממה דהייט נמי ענין גוד
לרוחב וכל נסחוס אריר שייך למימר
כשנא: אמרין חבור רמי. כשגובה
שלשה וימך דאלי כפחות מג' לאו
חבור הוא שהרי הוא כמושכך עליו:
ה"ג לך ממתיין כאלהות קורות
הבית והעליות שאין עליוס מעויבה
וכן מכוונות עומאה סמך אחת מהן
הסוכה טמא בין הסוכה העליונה
ביניהם טמא על גבי העליונה כנגד
עד לרקיע טמא היו העליונות ככין
הסוכה טמא ושמואל תחתיהן סמך
כולן טמא על גביהם כנגד עד לרקיע
טמא. וה"פ קורות הבית אוחת
שהעלייה עשויה בהן שקורין שולכי"א
קורות העליות הן שהגג עשוי בהן

מכוונות טומאה תחת ארץ מהן תחתיה
טמא בין התחתונה לעליונה בנייהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות ככין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה "כד"א בזמן שיש
בהן טמא וביניהן פוחה טמא אבל אין בנייהן
פוחה טמא טומאה תחת ארץ מהן תחתיה
טמא בנייהן ועל גביהן טהור אלמא כי
אית ביה טמא אמרין חבור רמי וכי
לית ביה טמא לא אמרין חבור רמי
שמוע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
שמעתיא אמר ליה רב אשי לרב כהנא
ובל הויא דלית ביה טמא לא אמרין
חבור רמי והא תניא "קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחת

אחת משלשה אינו צריך להביא קורה אחת
פחות

בין זה לזה שלשה אל כי ליכא שלשה
לכבוד דמי ויכל אחד :

הגרות הב"ח

(א) נ"ב ד"י א"ת בה
טמא ו"י ו"י ל"ת
בה טמא לא מחמין:
(ב) ט"ז ד"ה קנה עולה
(ג) ד"ה דאמרין רזוף
כל שאילו ו"י ו"י ו"י
(ד) ד"ה רב מני דר"ל:
(ה) ד"ה תחתיה טמא
וכי לך העליונה טהור
ואין טומאה: (ו) ד"ה
על גבי העליונה: (ז) ד"ה
היו העליונות ד"ה טומאה
דר"ל: (ח) ד"ה מניין ו"י
כד"ל כשיש בהן פוחה
טמא טמא אין בהן פוחה
טמא טומאה בוקעת
ועולה טומאה בוקעת
ויורדת הדין:

רבינו הגאון

[מתנ"י] סוכה המדובלת
ושילתה מרובה מחממה
כשרה. רב אמר מאי
מדובלת. ענייה מדובלת.
והדר קמי מבנייהן
העליות שצילתה מרובה
מחממה כשרה. שמואל
אמר מאי מדובלת
מבובלת. קנה עולה וקנה
יורד. ותרתי קמי מבנייהן
קנה עולה וקנה יורד.
ושילתה מרובה מחממה
כשרה. אמר אבי לרמיה
דאמר קנה עולה וקנה
יורד. ותרתי קמי מבנייהן
קנה עולה וקנה יורד.
אל פחות מג' לכובר דבי.
אבל יש ביינהן ג' טמאים.
פסולה. רבא אמר אפי'
אם יש בין זה לזה ג'
טמאים אם יש כנגדו של
קנה העולה והיורד טמא
כשרה. מאי טעמא אמרין
חבור רמי. לכובר דבא
העליונה כאלו הן לטמא.
לכובר הוא הכל.
באלהות פרק י"ב קורות
הבית והעליות שאין עליה
מעויבה וכן מכוונות. פי'
זו על ארץ יוצאה
התחתונה כנגד העליונה.
ובנייהן בין התחתונה ובין
בעליונות פחות תחתיה.
טומאה תחת ארץ מהן
תחתיה טמא. לכובר
היא מספיק ומאחלת על
הטומאה מלעיל למעלה.
והצדיקן אריר הן ואין
מאחלין. ואם הטומאה
היא נתונה על גבי אחת מן
הקורות התחתונות דהיינו
ביניהן. כל דבר (המאחיל)